

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 24.септембра 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, седите молим вас.

Да констатујемо да су ту заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић.

Може господине Ђорђевићу? Може.

Окривљени Николић Милојко и бранилац Палибрк кога данас мења ко? Да ли неко мења адвоката Палибрка? Не, не Палибрка да ли неко мења? Адвокат Стругар рецимо. Затим Поповић Срећко и адвокат Борковић, Сокић Абдулах и адвокат Крстић, Момич Ранко и адвокат Огњен Радић кога данас мења адвокат Ђорђевић је ли тако? Значи Радића мења Ђорђевић до паузе, после Шћепановић. У судницу улази Крсто Бобот, изволите, који брани Богићевић Бобана који је такође ту и који данас као заменик брани Миладиновић Топлицу уместо адвоката Петронијевића. Затим Мишиш Синиша и адвокат Ђорђевић, Булатовић Дејан и адвокат Брадић, Вељко Корићанин и адвокат Шћепановић.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: За Перовића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Уместо адвоката Перовића, Кастратовић и адвокат Стругар, Брновић и адвокат Шћепановић.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Прво ја се извињавам, али стварно 15 минута сам улазио у зграду, није моја кривица, а замолио ме и колега Палибрк он ће каснити једно пола сата па ће приступити, дотле ћу га ја заменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо већ евидентирали, њега мења ја мислим Стругар, али небитно.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, небитно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете га мењати.

Затим ту су Никола Чукановић и Мустафа Радоњићи, пуномоћници оштећених. И то је то то, ја мислим да смо све унели.

Данас су дошли сведоци Албан Бушати, Ђула Бушати, Кумрије Јахмуратај и Кордин Чедомир.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Да позовемо прво Ђул Бушати. Ђул Бушати, не Ђуле Бушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Да констатујем да су ту и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина и да се испитивање сведока, односно оштећене обавља уз помоћ преводиоца. Да ли можете да ставите слушалице, да ли може судска стража да помогне да оштећена стави слушалице и да наместите превод, канал за превод.

Да ли ме чујете госпођо Бушати, да ли чујете превод?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, узећемо прво Ваше личне податке, реците ми име Вашег оца?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Име оца је Фериз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте и где рођени?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Рођена сам 1944. године, место Стреоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је Ваше пребивалиште данас?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Место становања Љубенић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ваше занимање?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја сам домаћица, одгајила сам децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, у одговорима можете да ускратите одговоре на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење, да ли разумете?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у поступку можете да се користите својим материјим језиком, ту су преводиоци, и још да Вас замолим да пре давања исказа положите заклетву тако што ћете понављати наглас за мном.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се својом чашћу

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу у свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да ћу о свему што будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву и упозната са правом да исказ може дати на свом материјем језику јер су ту и преводиоци исказује:

Ми овде судимо данас за догађај који се према оптужници догодио 01. априла 1999. године у селу Љубенић. Рећи ћете ми да ли сте Ви тада били у селу, да ли нешто знате о томе и да ли сте некога изгубили том приликом? Такође ћете ми одмах на почетку рећи према нашем овде списку страдалих имамо Бушати Адем, Бушати Бајрам, Бушари Смаил и Бушати Уке, да ли су они са Вама у сродству и у каквом?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, ја сам била присутна у 7 сати ујутро, ми смо тада још били на спавању, односно спавали смо, мој супруг мало раније је био устао и рекао нам је ајде устаните треба да изађемо из куће, да напустимо кућу. Он је отишао је да узме нешто да обуче сако, а ја сам пробудила децу. Када сам изашла код врата видела сам његовог рођака који је био ту заустављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте слушалице, имате ево овде.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Након тога ја сам са својим девером изашла напоље, они су га били зауставили и нису му дозволили да ми се приближи. И нисам пошла, односно нисам пролазила ни 20 метара он је већ био стрељан. Онда мало доље су зауставили и мог девера Смаила, дакле мало ниже су зауставили мог девера који се зове Смаил, онда сам се прикључила женама, а сви мушкарци из села су били издвојени. Село је почело да гори. Нас су избацили, односно упутили нас на главну улицу, деца, жене неке обучене неко полуобучен и тако су нас терали да изађемо и онда су нас упутили у правцу Албаније. Путем су нас зауставили, претили су да ће нас убити, да ће нас заклати. Како су нас упутили само они знају, ми смо били јако исцрпљени, врло лоше смо се осећали. Док смо изашли на главни друм чули смо рафал и тим рафалом су убијени ти људи и приметили смо да цело село је у пламену било. Када сам се вратила обишла сам оно место где је он убијен и имам неке податке овде неке ознаке овде из тог места где је он убијен. Ту сам нашла рукавице, ту сам видела његову крв и прошло је већ годину дана како су дошли посмртни остаци њихови, тела њихова нису стигла него само једна нога његова нам је достављена. Не знам шта бих даље рекла у наставку, када се сетим тих дана ја се просто одузнем, кочим се, не осећам се добро, то је било стравично. Да ли дозвољавате да ја изнесем овде пред Вама те остатке које сам ја пронашла на том месту где је он убијен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, може само да Вас прво питам нисам разумела како се зове Ваш муж?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Адем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете, ми према подацима које имамо овде он је рођен 1932. године, да ли можда знате датум рођења?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја те детаље стварно не могу да запамтим, али овде имам нека документа па можда можемо да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прочитамо, добро. Добро, онда да Вас питам Ваш девер је Смаил Бушати?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли за њега можда знате датум рођења, ми имамо податке да је он 1937. године рођен?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Његов син је данас дошао са мном овде па ако је потребно можете њега питати он ће вам дати те податке. Стварно ја нисам сада у стању било какве податке да вам дам јер не осећам се добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми колико сте, колико имате деце и колико су у ово време 01. априла 1999. године имали година?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја имам шесторо деце, четири сина и две кћерке. Исуф је најмлађи, Љуљ, Татљамур, Фатмир, Фахрија, Љуљета, Исуф, ето шесторо њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су тада имали година?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја се извињавам најмлађи је имао 13 година, ја се извињавам свима вама ја стварно те податке не могу да запамтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да ми кажете где је то место где су и ко је зауставио Вашег мужа и да ли сте Ви видели ко је пуцао у њега?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Мог мужа су зауставили испред куће Бушатија, Адема Бушатија, с обзиром да је моја кућа већ била пре изгорела, ја нисам имала кућу тако да сам становала у туђим кућама. Да, ја сам видела када су га убили, они су и мени претили, рекли су ми ајде бежи иначе би ме убили чим сам окренула леђа њега су стрелили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели какву одећу су имали ти људи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Није ми познато јер нисам смела да их гледам јер су ми претили па сам се уплашила да неће и мене убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у цивилном оделу или у униформи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: А били су у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате боју униформи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не, нисам запамтила јер сам стварно страховала. Уплашила сам се пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми кажете где је заустављен Ваш девер и да ли су то исти људи урадили.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Мој девер је убијен испред Хамзиних врата, испред куће Хамзе и они су, ту су били мушкарци, и они су ишли онда редом и ту се догодило убиство и девера тог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми када сте изашли на пут, после колико времена сте чули рафално пуцање?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Није било прошло ни 20-так минута када смо чули рафал, након што смо изашли на пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и коначно да Вас питам за Вашу кућу, кажете да је она изгорела раније?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, то је, наша кућа је изгорела прва, то се догодило 25. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су овом приликом 01. априла гореле неке куће?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, и остале куће су почеле да горе, односно изгореле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и реците ми после колико времена сте се Ви вратили у село?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не сећам се стварно. Тада смо се вратили у село ја сам приметила да сокацима, односно улицама села разне отпатке људских тела, кости и друге делове, а од мог супруга не, нисам нашла, али сам нашла наочаре његове и део главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било готово бомбардовање када сте се вратили?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ми када смо се вратили већ је био мир, тада је био склопљен мир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још да ли постављате одштетни захтев због смрти Вашег мужа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Како да Вам кажем сада то се догодило без икаквог разлога ни криви ни дужни остала сам без мужа, убијен ми је муж испред кућних врата, наравно да ћу ја тражити то јер сам остала сам без ичега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ја Вас нисам разумела, најмлађе дете 13 година је тада имало.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А најстарије?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Најстарије дете имало је између 26 и 27 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, касније када будемо завршили са питањима....

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да ли дозвољавате да ово што сам понела са собом да Вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам Вам управо рекла када будемо завршили са питањима онда ћете да нам покажете сада ће прво питања да Вам постављају тужилац и пуномоћник оштећених, а затим одбрана и онда ћемо то да погледамо и да евидентирамо да сте то донели. Изволите.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, жеља ми је да вам....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да покажете, добро. Да ли пуномоћник или тужилац, ко ће први? Пуномоћник. Изволите.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Пуномоћник Радоњићи. Рекли сте да је после 20 минута како сте кренули, чули сте пуцњаву, односно рафале, хоћете нам рећи где сте Ви били када сте чули те рафале?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Били смо на сеоском друму, пут сеоски.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли на сеоском или на путу Пећ-Ђаковица?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: То је главни пут који води према Ђаковици.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Је ли Ваш муж увијен пред Вама ту или је убијен у групи са оним осталим убијеним људима?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не, он је убијен испред врата нашег рођака, а остали су убијени мало касније, мало ниже доле.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Јесе Ви били ту присутни када је он убијен?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Па рекла сам Вам да смо изашли ту и ја сам, нисам хтела прво да се удаљим, хтела сам да га ухватим за руку, да пођемо заједно, они су ми претили и рекли су ми ајде ти иди и нисам ишла ни 20 метара, већ сам чула рафал и тад је убијен.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Колико је људи ту убијено са Вашим мужем на том месту? Ја Вас питам за моменат тамо када је убијен Ваш муж ту, на том месту?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Чекајте, чекајте превод.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја имам овде записано, иако је то мало село, убијено је 86 људи, односно мештана, 85, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада поставите питање.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Ја питам само у моменту када је њен муж убијен, да ли је још неко ту на том месту убијен са њим?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не. На то месту убијен је само мој супруг и то убиство се догодило испред врата нашег рођака.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Када сте отишли, јесте Ви у Албанију отишли после када сте пребегли из села?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Јесте Ви отишли са својим синовима и ћеркама и са својом децом?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли нам можете описати тај моменат када сте чули тај рафал, је ли то био један рафал или више рафала када сте били на путу тамо Пећ-Ђаковица?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Видите када је убијен мој супруг чула су се три рафала, али касније када смо ишли мало ниже онда се чуло више рафала, било је виша рафала.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли....

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Хвала и са ваше стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања? Чекајте да чујем, шта сте рекли?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Још једном пита.....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бушати, дакле прво ће тужилац да Вам постави питање, затим одбрана и онда ћете нам то показати.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Добро. Добро. Је ли могу сада ја да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете још увек да идете, значи прво тужилац има да Вам постави неко питање.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Добро. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Драгољуб Станковић, заступник тужбе. Имао бих само пар питања. Поменули сте да су Ваши рођаци Бушати Бајрам и Бушати Уке? Да ли знате шта је са њима, шта се са њима десило?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, знам Бајрам и Укај и они су убијени тада када су убијени и они остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они убијени на истом месту где је убијен и Смаил?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, ту где је, на том месту где је убијен и Смаил, убијени су и они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Ви то знате?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Знам зато што на том месту смо нашли остатке, њихова одећа, ствари које су имали по џеповима, пасош један њихов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли су Ваши рођаци Гани и Ибер Бушати?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, Бушати су рођаци моји Гани и они остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта се десило са Бушати Ганијем и Бушати Ибером?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не, није ми познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су неке куће из фамилије ваше, из фамилије Бушати биле запаљене тога дана?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не, тога дана не, рекла сам да је моја кућа изгорела раније, а касније неке друге куће које су мало ниже и рекла сам Вам да ја нисам тада имала ни кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим на Вашу кућу, мислим пре свега на кућу Исуфа, Исе и Џафера Бушатија?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, и оне су почеле да горе, али нису изгореле до краја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли оне гореле тога дана?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, тога дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми још нешто, када сте напустили село и изашли на пут, да ли је још неко био са Вама у колони према како кажете Ђаковици и Албанији и колико је ту уопште било људи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Било је пуно жена и деце, мушкарци су били издвојени, један старији човек нам је помагао и показао нам је пут у правцу Албаније, он је био у групи са нама женама и децом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато да ли су тога дана сви становници Љубенића, жене и деца, напустили село?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само како сте дошли до Албаније и колико дана сте путовали?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: То је трајало два, три дана, ми смо ишли пешице, неки су били и боси, ја лично нисам имала ништа, била сам потпуно боса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само још једно питање, када сте изашли на главни пут из села, да ли сте видели нека возила близу села или на том главном путу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, било је возила и по селу, а било је и на главном путу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете та возила? Да ли су то била војна возила или цивилна возила?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не би могла да вам кажем да ја разликујем та возила. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је на главном путу било војника?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Било је пуно, а шта су они били стварно ми није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су они ту радили?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Викали су, псовали, имали и ножеве, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су пуцали?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Уперили су нам оружје у нашем правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам нешто говорили?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, псовали су нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам рекли морате за Албанију?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, да, псовали су и рекли су нам треба да идете за Албанију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је неко од тих војника пратио до Албаније?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не, нико, кад смо стигли у Ђаковицу спавали смо у једној школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли одбрана има питања? Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само неколико питања да би разрешили ситуацију везану са папирима којима нам је тужилаштво преко суда доставило, а који се по мени не слажу. Кажите ми да ли је Бушати Јусуф отац Вашег супруга?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли постоји и Бушати Јусуф од оца Смаила?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Мој син се зове Јусуф, он носи име мог свекра.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Али то би био Бушати Јусуф од оца Адама, је ли тако?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли се нешто догодило Вашем сину?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: За Исуфа питате?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Он је жив?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала Вам госпођо Бушати. Судија објаснићу ја то неслагање са папирима када завршимо са саслушањем сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Бобот?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја само кратко да бих разјаснили. Рекли сте да је најмлађе дете Ваше у то време 01. априла 1999. године било старо 13 година?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли можете да нам кажете колико су синови Ваши имали година тада 01. априла 1999. године?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Право да Вам кажем ја сам заборавила немам папире овде са њиховим подацима, неко је имао 25, неко је имао 23, 18.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Јел' су се синови налазили са Вама у Љубенићу 01. априла или не?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Неки су били са мнош а неки нису, с обзиром да ја нисам имала тад. Ја нисам имала кућу и већина њих нису били у другим кућама су становали, зато нису били са мнош.

АДВ. КРСТО БОБОТ: У другим кућама у Љубенићу или у другим кућама негде другде?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Неки су били код ујака у Стреоцу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Који Ваши синови су били у Љубенићу 01. априла 1999. године?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја се не сећам у ком правцу су кренула деца јер ја сам остала са супругом, а у ком правцу и где су се упутила деца стварно сада не знам.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли сам добро разумео да Ваши синови уопште нису ни били са Вама и супругом тог 01. априла 1999. године?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, била су деца са мнош.

АДВ. КРСТО БОБОТ: А који синови су били са Вама 01. априла 1999. у селу Љубенић?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Био је Фламур, Фатмир, Јусуф, Љуљијета, једна ћерка која је сада удата, они су били.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Моје питање је следеће колико су имали година Ваши синови који су били са Вама у Љубенићу 01. априла 1999. године?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Јусуф 13 година, Фатмир 18, Љуљијета је била млађа од њега око 16 година, Љуљија је била удата, Марија није била ту, ето то је то.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Значи, ако сам схватио с вама су били тада 2 сина, један од 13 година, један од 18 година?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Њима се ништа није догодило, они су живи?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, живи су. Рекла сам да сам ја била са супругом, чекала сам шта се с њим догађа, односно да га поведем са собом, а они су отишли.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли знате где су отишли пошто нису били с вама, Ви сте чекали супруга шта ће бити са супругом, да ли знате где су Вам синови отишли? ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: И они су се упутили у правцу Албаније.

АДВ. КРСТО БОБОТ: У правцу Албаније? Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Окривљени? Да Вас питам онда надовезујући се на ово што је питао адвокат два сина и две ћерке су биле са Вама то јутро?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Два сина и једна ћерка јер друга није била ту, она је била код свог супруга, она је удата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама је било троје деце? А у селу код ујака, што кажете ко је био?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Лулијета, Фатмир и Исуф они су били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од Ваше фамилије у селу Стреоце ко је био?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Код моје браће су били они, старији син је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Фамур.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Љумија и Фамија не, Ви сте питали колико деце имам, ја сам Вам испричала колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него питам код Вашег брата био је један син, једна ћерка је била удата, са Вама троје деце и још једно дете, значи мушко или женско где се оно налазило?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Два сина и ћерка били у селу, старији син је био у Стреоцу, а једна ћерка и један син они нису били ту били су ван села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Бушати Бајрам шта је он Вама, у каквом сте сродству?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Он је рођак мог супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Бушати Ук?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Исто тако и Бушати Ука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и још ово надовезујући се такође на браниоца Бушати Смаил која су његова деца?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Астрит, Албан, Виолета и Тима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите још једном молим Вас имена?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Астрит, Виолета, Тима, Албан и Љабинот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сада је овде један његов син је дошао овде као сведок.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да. Он је млад тада био, али мајка му је болесна, она не може да дође и да овде сведочи, због тога је дошао син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ми још објасните те ствари које сте донели где сте нашли?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: То сам нашла на том месту где је убијен мој супруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ради се о стварима које припадају Вашем супругу?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да. Када сам се вратила на место догађаја ту сам их нашла те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо овако то да унесемо.

Након што је завршила са исказом и одговарала на питања оштећена наводи да жели да покаже суду ствари које по повратку у село Љубенић нашла на месту где је убијен њен муж за које је сигурна да припадају њеном покојном супругу и које је донела са собом у суд, па затим вади и показује ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите молим Вас госпођо покажите нам шта сте донели? Дајте нам прво ствари Вашег мужа. Преведите нам господине Гани.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ево то су слике људи који су убијени у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: У тако малом селу као да су их упутили на неку свадбу, „ајде, ајде“. Ево то је новчаник где је мој супруг држао новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми да видим.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: То је дозвола његова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле,

Показује новчаник и личну карту.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Овде су и наочаре. Јел' могу да скинем сад ове слушалице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми да видим ту личну карту. Стојите Ви ту донеће ми судска стража, не морате уопште да се, ставите слушалице за сваки случај да се разумемо.

Па председник већа врши увид у личну карту у којој пише као датум рођења 21.08.1932. година али се виде само слова ТИ и као име родитеља Исуф док на месту где је лична карта, односно фотографија и име се не налази ништа, односно налази се нагорела и избледела испрана лична фотографија и као број личне карте унето је 137292, да је издата у месту Љубенић као пребивалиште од СУП Пећ, да је трајна, а да матични број почиње са 210893 и даље се ништа не види јер је лична карта уништена, затим да предаје суду и новчаник па председник већа констатује да се ту налази грб фудбалског клуба „Звезда“, затим се ово враћа оштећеној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, има ли потребе да подижемо ово или да приказујемо преко документ камере личну карту. Само молим Вас да унесемо у записник.

И пошто одмахујући главом браниоци и окривљени кажу да не треба, тужилац и пуномоћник да не треба приказивати преко документ камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта сте још хтели да кажете?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ми овде, с обзиром да нису откривени сви посмртни остаци пре годину дана су нашли једну ногу мог супруга и то је у овом папиру. Његово тело, ја имам податке овде у овом папиру кад је откривено његово тело, али ногу смо, нога је откривена пре 9 месеци и није ми лако сада да то испричам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да копирамо овде у Служби за помоћ и подршку сведоцима па ћете то да оставите код нас.

И документ који има са собом о томе да је накнадно пронађен део тела – нога њенога супруга фотокопираће се и придружити списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо горе да копирамо и да ставимо у списе. Изволите. Хоћете да прочитамо то. Дајте ми тај папир да видим тај за ногу молим Вас, дајте ми тај у тотокопији, овај, односно на тражење тужиоца предаје се одмах суду.

Па председник већа констатује да је то на енглеском и да се ради о овом ДНК анализи и да је то везано за обдукцију која је извршена у Батајници јер према овим подацима које имамо у оним записницима има ону ознаку БА055005.

Даћу вам сада да то видите.

Да, такође извештај из Батајнице за Адема Бушатија од оца Јусифа. Ово се предаје тужиоцу на увид и браниоцима а копираћемо и ставићемо у списе. Ја мислим да ми то имамо. Само да погледа и тужилац, да погледа и одбрана па ћемо да копирамо и да Вам вратимо.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко хоће од бранилаца ово да погледа сада непосредно? Има неких питања, бранилац Ђорђевић је нешто рекао без микрофона па га ја нисам чула, али видим да нешто говори. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја бих имао, ако дозволите, неколико питања након.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте нешто викали.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам ништа викао, врло тихо сам рекао, али сам рекао да је можда целисходније да браниоци за окривљене то прикажете на документ камери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то тражите да прикажемо преко документ камере ово што је донела оштећена?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја за сада не тражим али видим да је нешто...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко од бранилаца тражи да прегледа преко документ камере овај извештај о обдукцији ДНК идентификације за оштећеног Адема Бушатија, односно покојног Адема Бушатија од оца Исуфа, значи ради се

о документима која сам вам прочитала о ексхумацији, обдукцији, ДНК анализи од којих је ексхумација обављена у Батајници. Шта кажу браниоци да приказујемо то преко документ камере? Нико ништа не говори осим господина Борковића.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Мислим да смо много небитније ствари гледали преко документ камере, мислим да можда би било целисходно да погледамо. Гледали смо свакојаке фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте да погледамо то преко документ камере. Да ли може режија да нам укључи документ камеру? Погледаћемо ово што сте донели преко документ камере. Господин тужилац и Бобот имају касније времена. Идемо на прву страну, само. Дакле, да констатујемо да се преко документ камере гледа ова документација коју је доставила оштећена за смрт свога мужа. Добро, то је друга страна, трећа страна.

Констатујемо да је то на албанском и на енглеском. Пошто је прегледана преко документ камере иста ће се фотокопирати и здружити списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас режија да преко документ камере, сада већ кад је укључена погледамо и ову личну карту коју је донела госпођа. Дајте госпођо Бушати ту личну карту коју сам малопре читала да и то погледамо и да на тај начин то.

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, само тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Дакле гледа се лична карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова прва страна део са фотографијом. И следећа страна. И то ћемо онда да фотокопирамо овако како, видећемо како ће то да испадне у фотокопији да здружимо списима. Да ли има још питања за оштећену? Господин Ђорђевић се јавио претходно. Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо Бушати, рекли сте да је Ваша кућа запаљена 25. маја само нам нисте рекли које године?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Имам овде и скицу моје куће која је изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бушати, само реците које године је изгорела кућа?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ове су слике моје куће која је изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Бушати, које године је изгорела кућа?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: То је било 25. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита бранилац које године?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, то је исте године као и 01. априла то је 25. маја. Кућа је изгорела 25. маја, односно годину дана пре тога, пре тог догађаја од 01. априла јер годину дана ја сам живела тако као бескућница, дакле нисам имала ни кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте се вратили у Љубенић, као што сте рекли, када је већ био мир, престало бомбардовање, значи престала ратна дејства, а документе које сте показали, личну карту и остале ствари Вашег покојног супруга сте рекли да сте нашли на месту где је убијен?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, на месту где је убијен испред кућних врата нашег рођака и то су та документа су била бачена у неки јарак тамо где је било и воде.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Реците нам још тело Вашег супруга, као што смо чули, није пронађено, само је један део тела Вашег супруга пронађен?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Како су пренели његово тело за Батајницу мени није познато али тело је откривено сем ноге једне и та нога је касније достављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је нађено тело па је онда нађена нога.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дозволите судија, значи тело Вашег супруга Вам је достављено из Батајнице је ли тако?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А накнадно је пронађена нога?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Где је пронађена нога пошто ми не знамо да читамо албански ни енглески?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Видите, дакле, ту ногу они су касније донели и то у пећ, како је она дошла из Батајнице и одакле мени није познато али тако је то било како сам рекла.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, Ви не знате где је пронађена нога Вашег супруга?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Моји рођаци су ми испричали да је та нога донета и да су они ту ногу сахрањивали.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. Рекли сте да су пронађене још нека документа убијених људи у Љубенићу када сте се Ви вратили после бомбардовања, да ли можете да нам кажете којих лица су документи нађени и да ли су то лични документи, новчаник исто овако као што су за Вашег супруга?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, они који су се први били вратили у село они су по улицама села трагали и нашли неке ствари тих људи.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико разумем не можете да нам кажете имена тих људи чији ису документи пронађени?

ОШТЕЋЕНА ЂУЛЕ БУШАТИ: Ја сам рекла за себе да ове ствари које сам овде донела ја сам лично пронашла на лицу места где је убијен мој супруг поред тог потока.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Још једно питање. Ви сте у току вашег сведочења рекли да је убијено 83 или 86 лица по списку који имате, моје питање је ко вам је дао тај списак?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Собзиром да је то мало село ми се познајемо међусобно и тачно смо знали ко је ту, ко није, ко је нестао, ко је убијен и тако смо саставили овај списак људи који су убијени.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли имате тај списак код себе?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Да, имам овде тај списак и то су на том списку су њихова имена и сваки, сви ови су убијени у селу Љубенић, само овде где има цвеће значи недостаје слика али то је документ који показује лица која су убијена у том селу и ту се налазе имена свих тих људи, можете ви прочитати јер ја лично не видим добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо Бушати, то сте ви из села направили тај списак и те фотографије све то, тај папир сте ви то урадили, је ли тако или вам је то неко урадио за вас?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Не, ми то нисмо урадили. Они који су дошли да нас питају и да нас контролишу из Америке, из других земаља, они су прикупили те податке и они су то урадили.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја имам предлог да се овај папир са тим списком и са фотографијама прикаже на документ камери, такође да се фотокопира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она је то и хтела да да, тако сам ја схватила.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, ја то и предлажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да приликом одговора на.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јер то нису радили ни сељани, ни Америка, има видећете грб после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је приликом одговора оштећена показала списак са фотографијама и именима страдалих у селу и одговорила на питање како је тај списак састављен па се исти приказује преко документ камера а у паузи ће се фотокопирати и придружити списима.

Дајте нам молим вас тај списак да покажемо преко документ камере и молим режију да нам то покаже преко документ камере.

А ко је дао податке тим, што кажете странцима, Американцима и остало о страдалима?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Није ми познато, као што знате и рекла сам да сам ја домаћица и мени нису познати ти детаљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево прегледамо преко документ камере, а ваше објашњење овог где нема фотографије то тело није нађено, јел, или је нађено тело а само нема фотографије?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Недостајала је слика, зато је то тако урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сва тела су нађена или нису сва тела нађена?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Само пет тела нису пронађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам госпођо Бушати, да ли су на овим фотографијама само људи који су страдали 01. априла или и иначе сви који су настрадали из села Љубенић током бомбардовања?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: То је приказ лица који су убијени 01. априла, тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они који су убијени пре тога или после тога?

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: То су слике мушкараца, односно фотографије мушкараца из села Љубенић. Било је убијених и 25. маја, али ово су фотографије тих људи који су убијени тог дана и ништа вам не скривам и кажем вам истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЂУЛЕ БУШАТИ: Дакле то је све 01. априла што се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Тужилац је нешто хтео. Нема. Хоћемо да замолимо овде док је овај документ овде да нам ако могу преводиоци да нам прочитају ово доле, да нам преведу шта пише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, нешто је бранилац сугерисао у погледу порекла документа и у погледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да преведемо прво ово, шта пише?

ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Не видимо, не видимо, немамо овде у кабинџи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро, додаћемо вам. Само да видимо још нешто оптужени Сокић, изволите. Оптужени Сокић има нешто да вас пита или можда да стави неку примедбу, видећемо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ја сам само хтео да се пусти мало слика да се види грб који је горе, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотокопираћемо господине Сокићу у паузи па ћемо да вам доставимо да гледате грб. Изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако може да се пусти слика да видимо грб горе, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, кажем вам добићете фотокопију сад у паузи па ћете имати то код себе.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се.

Оптужени Николић Милојко за овим се опомиње да не ремети ред у судници јуче и данас, посебно да се повинује одлукама председника већа тако да оптужени немојте да се заборављате где сте.

Да ли има још питања за оштећену? Вратите, молим вас, оштећеној тај документ. Даћете нам то у паузи да фотокопирамо. Ако нема више питања можете да одете у Службу за помоћ и подршку сведоцима, ми ћемо да позовемо Албана Бушатија.

У међувремену констатоваћемо да је у 10 сати ушао адвокат у судницу адвокат Палибрк.

Господине Борковић, питање неко или примедба?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Судија, само једну молбу, молио бих вас председнице да ми омогућите кратко да напустим суђење, замењиваће ме адвокат Крстић, па ћу се вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат Крстић, добро.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Удаљава се адвокат Борковић, а мењаће га адвокат Дејан Крстић.

Позваћете Албена Бушатија или Албана, не знам, то ћемо сада да чујемо како се зове.

Господине Ђорђевићу изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам хтео док не уђе сведок, везано питања која су била госпођи Бушати су везана за ове спискове које смо добили и можда је тренутак да сада укажем на оно што сам ја приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово од тужиоца?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да се не би касније то. Видите, на овом списку који ми имамо идентификованих посмртних остатака путем ДНК анализе, имамо Бушати Јусуфа од оца Смаила, рођено '37. године. Ја видим да ту доле пише Пећ и не искључујем могућност да се ради о неком лицу које нема везе са овом породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је то можда овај Бушати Смаил од оца Јусуфа, то би тако требало да буде.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Могуће и да је тако али то ће бити важно због каснијих примедби или нечега другог што је везано за сам рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад видите, ја не знам уопште тај списак, ја сад овде тренутно га немам код себе али уопште не знам ко је тај списак правио и да ли је тај списак неко.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па то је оно што смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је тужилац дао. Не знам одакле тужиоцу и да ли је то уопште неко упоређивао са оним идентификацијама и обдукцијама. Тужиоче, шта је то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је докуменат који сам ја добио од ЕУЛЕКС-а, ЕУЛЕКС полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево одмах сада примећујемо ово, Смаил има оца овог Исуфа иначе, или је то неки други, а овде је обратно написано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У сваком случају стигла су још нека документа и на основу докумената који су већ у списима вршиће се корекција тог списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада је и бранилац видео и ова оштећена је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није докуменат које је тужилаштво правило него које је добило и у обавези да је проследи оно што добије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тужилаштво у обавези да прослеђује и да суд затрпава онако, него да суду доставља доказе које ће да користи, а не онако да суд затрпава и да овде долази уопште не знам шта, да долази до оваквих ситуација. Изволите наставите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно везано за ове документације које је и госпођа доставила са овим списком и фотографијама, а указујем на непоузданост јер такође смо добили од тужиоца наслов је „Савез одбране људских права и слобода, Регионални центар Пећ“, каже „Списак спаљених кућа у Љубенићу током 1999. године“ на том списку под бројем 52 Јусуф (Адам) очигледно Адам, Бушати. Значи они нам достављају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми сада добијамо податке да је било 25. маја 1998.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Податак да је то годину дана раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том смислу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хоћу само да укажем да су доста непоуздани ти подаци и да се не могу баш тако без резерве користити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је ваша нека сугестија тужилаштву да проверава податке које добија и докази које ће дати суду.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Наравно сугестија тужилаштву али и једна примедба на доказе које тужилаштво нуди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставља суду, добро. У том смислу те примедбе су евидентиране, ми смо о њима и раније разговарали, а сада је пред судом Албен Бушати.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бушати, ставите молим вас слушалице, укључите микрофон. Да ли чујете превод? Узећемо прво ваше личне податке, реците ми име ваше оца?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Смаил се зове мој отац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците годину вашег рођења.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Ја сам рођен 13.04.1982. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми где сте рођени и које је сада ваше пребивалиште?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Место рођења Љубенић, а исто тако живим у Љубенићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше занимање?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Ја нисам запослен, завршио сам Факултет за дипломацију међутим још нисам нашао посао тако да се водим као незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Треbate да кажете све што знате али можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли то разумете?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у суду су преводиоци, ви се можете служити својим матерњим језиком албанским. Пре давања исказа полаже се заклетва, ја вас молим да понављате за мном.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Да ли треба да устанем или могу седећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се мене тиче можете да седите, ако желите можете и да устанете.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: И молим вас мало спорије да буде и превод и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Упозорен, опоменут, упознат са правом да се може користити својим матерњим језиком и да су на претресу присутни преводиоци, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судимо за догађај од 01. априла 1999. године у селу Љубенић и рећи ћете ми да ли сте тада били у селу, колико сте тачно имали година, ко је вама тада настрадао, шта се догодило тада у селу?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Да, да, разумео сам. Да, на дан догађаја ја сам био у присутан у селу убијен је мој стриц, отац и двојица рођака и остали људи који су били исто тако наше комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам њихова имена?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Смаил Бушати, то је отац, Адем Бушати је стриц, Ук Бушати рођак и Рам Бушати исто тако и он је рођак. Остали су из наше махале, односно из нашега села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте ви тада били у кући са вашим родитељима, ко је још ту живео са вама и шта се догодило тога дана?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Само једно објашњење. Ја сам живео са мајком, оцем, брат и сестра али на дан тог догађаја ми смо били у једној кући нашег комшије. Био је стриц и стрина која је сведочила мало пре. Због тих околности, ратних околности ми смо били скупа на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се догодило 01. априла?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Тог јутра 01. априла догодио се један од највећих масакра на Косову. Ми смо спавали ја, брат и сестра, мајка ми је била са оцем, стриком Адемијем, они су отишли да нахране стоку и да музе краву и да би чули јутарње вести јер „Глас Америке“ увек је почео негде око 07 сати ујутру. Онда Хајдар Укшинај дошао је, чија је кућа на уласку села, позвао је Ука, тога који је убијен, и рекао му је „Ајде јер војска је ушла и они су наредили да ми напуштамо куће и да одемо“. Онда смо ми устали, стрина отишла да позове оца и стрица и мајку који су били у нашој кући. Цело село је изашло напоље, чули смо да је ушла српска војска и покушали смо да идемо тамо горе у правцу шуме јер су они ушли са доње стране. Онда су на једном путељку тамо изнад нас, горе изнад, зауставили нас и рекли су да ми морамо да се вратимо натраг доле и ми смо сишли низ улице и неки су преводили па онда су нам рекли да морају се издвојити мушкарци од жена. Мушкарци треба да се издвоје и да остану овде а жене могу да наставе даље. Ја сам био издвојен, јер то је био тежак тренутак, сви смо били збуњени, застрашивани и не бих пожелео да било ко доживи. Био сам ја, мој брат, било је још двојица младића мог узраста из наше уже породице. Жене су пошле на ниже, а мушкарци су били са десне стране тог сеоског пута и ми смо били се прикључили тој групи мушкараца. Један покојни, деда једног мог друга из села, „Ајде пошто сте ви млади идите ви, можете да прођете“ и ја, брат и два рођака и тај његов унук издвојили смо из оне групе са леве стране и некако смо скривено отишли и сакрили се између жена и онда смо пошли на ниже и продужили смо пут за даље. И како смо ишли тако ми смо приметили доста кућа које су почеле изгоре, а на уласку у селу било је доста тих разних превозних средстава којима су стигли војници и испод асфалта били су ровови војни и заузели су положаје а ми смо наставили и изашли у главни пут, односно магистрала у правцу Дечани-Ћаковица. И онда тако како смо били у тој колони чули су се пуцњи и тог тренутка су убијени наши очеви и наши ближи рођаци и остали. Ми смо продужили пут у правцу Албаније у страху и то у великом страху за оне које смо оставили па и за ове који су били са нама и тако смо прошли неколико пунктова односно тачака и пешице смо продужили пут до Ћаковице ту и деца и сви остали. Било је случајева да су нам се обратили са неким оштрим речима, малтретирали, кад је падао мрак били смо сви исцрпљени од тог пута поготово деца па су покушали да седну да се мало одморе али војници су претили и рекли су „ајде устаните и продужите пут даље“ и тако смо и наставили пут. Прошли смо Ћаковицу и стали смо у једно село, ако се не варам то је Брекоц, ту је била једна школа иако је она била запаљена али ту смо стали и ушли и ту смо преноћили, значи сви они и жене и деца и ови остали који су били ту. Ту смо преноћили и сутрадан смо наставили пут у правцу Албаније, то где је

тај погранични пролаз Тафапруш и тако смо сутрадан поподне смо прешли границу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И када сте се вратили у село?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Када смо се вратили у село пронашли смо посмртне остатке изгореле кости које су пси разбацали и то је било стравично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се вратили током бомбардовања или после тога?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Не, након бомбардовања негде ако не грешим то је било крајем јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли је ваша кућа била 01. априла запаљена или је она 01. априла била цела а ви сте из неких сигурносних разлога били код рођака?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: То је било због сигурносних разлога, тако смо се ми скупили по групама, по кућама и ми смо били код тог Уке и наравно управо због сигурносних разлога мислили смо да је безбедније да будемо тако у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли је после 01. априла ваша кућа била цела када сте се вратили или је она можда била уништена?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Наша кућа је била стара, она није била запаљена ни демолирана, тотално поломљени прозори и ту су били домаће животиње су ушле унутра, она је била стара кућа, била је једноспратна, имала је само две собе, није то била нека кућа да кажем тако нова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да вас питам ко су још двојица дечака који су се са вама извукли из ове групе мушкараца?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Укупно су четири дечака, значи ја и мој брат који се зове Лабинот Бушати, то је млађи мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао година?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Лабинот мислите? Па имао је 13-14 година, он је млађи три године од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко су ова друга двојица?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Био је унук оног покојника, а овај исто тако је покојни јер је имао саобраћајни удес а зове се Љуфтан Боби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чији је то унук?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: То је унук Мухарема Бобија, дакле он је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је тај четврти?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: А четврти је наш рођак, зове се Газимент Бушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је он имао година?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: Ако не грешим он је мало старији од мене био, отприлике око две године, е сад може бити да је имао тада 19, односно 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вас неко упутио вас четворицу ту у групу са осталим мушкарцима или сте сами једноставно тамо отишли?

СВЕДОК АЛБАН БУШАТИ: То је Муарем Боби нам је рекао, ајде пошто сте млади, ви сте још да кажем дечаки, идите прикључите се групи где су жене али

неки су почели да причају да припадници војске су наредили да се издвајају жене и мушкарци и неће се догодити ништа, неће нас стрељати, односно убијати. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ко вас је претходно упутио у групу где су мушкарци? Јел сте сами тамо отишли?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Нисам схватио питање довољно. Ђул Бушати је говорио, он је преводио и рекао је да се раздвоје мушкарци и жене и рекао нам је да неће се ништа догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми још ти људи који су дошли и који су били, да ли су они били у цивилу или у униформи и да ли можете неког да опишете?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Ту су била униформисана лица. С обзиром да ја нисам смео уопште да их погледам како они изгледају, од страха да нас не позову и кажу ајде дођи овамо шта ти гледаш. Али знам да су то биле војничке униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли вас је пратио неки аутомобил касније када сте изашли? Тај војник који кажете да није дозвољавао да се седи? Ко вас је пратио из села?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Не, само су нам рекли да продужимо пут у правцу Албаније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нико није ишао за вама?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Јел мислите током пута од нашег села па надаље? Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте то, кад кажете да сте видели ровове и та места где су војне снаге се биле распоредиле, да ли је ту било војних возила као што су тенкови?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да. Било је тамо изнад села. То су били неки камиони војни и распоређени поред тих ровова, није ми позната добро та војна терминологија, али ја мислим да су ту били ровови, поред тих ровова видела се та возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питала сам вас за тенкове, камиони разумем али да ли су били тенкови?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Ја тенкове нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Овде је предложио пуномоћник оштећених вас...

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Није могуће било да се види јер нисмо ни смели да гледамо са стране и с обзиром да су се жене уплашиле за нас оне су нас ставиле у средину, са леве стране и са десне стране су биле жене и некако смо ми ишли у средини. Тако смо били и заштићени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам да вас је пуномоћник предложио да будете данас испитани на претресу, али нам претходно реците да ли постављате одштетни захтев за смрт свога оца и да ли је тело вашег оца предато, да ли сте га сахранили?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: У вези одштетног захтева овде постоји бранилац и он је овлашћен да се бави тим питањем а ово друго што сте ме питали, да, ми смо пронашли посмртне остатке мога оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је пронађено тело вашег оца да ли знате?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Како се причало, то је био један аеродром и на том аеродрому војном пронађени су посмртни остаци мога оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Сада пуномоћник да ли има питања?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Господине Бушати ви сте рекли да када сте дошли да сте видели по селу да је било лешева. Молим вас хоћете ли нам рећи где су били конкретно на којим местима су били лешеве?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Прво смо приметили поред једне куће која се налази поред места догађаја, већина их је изгорела јер су били стогови села поред тога и вероватно је то проузроковало да та тела изгоре. И ту смо пронашли, односно видели те остатке изгорелих њихових тела.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Да ли сте могли те остатке тела да их идентификујете? Да ли су идентификована? Јесу ли то били лешеве од лица који су побијени тог дана 01. априла или касније?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Не, није било могуће препознавати лица на основу тих настрадалих лица, на основу тих посмртних остатака него ми смо након извршене експертизе односно вештачења од стране овлашћених вештака, онда смо сазнали о којим лицима је реч и која су та лица која су ту убијена односно настрадала.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Јел знате колко их је било тих лица?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Међу тим лицима био је један гост, дакле, ми кажемо пријатељ ако се не варам зове се Селим Љокај.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Добро, тај Селим Љокај јел био из вашег села или из којег села је био?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Кажем он је био из суседног села и он је дошао као гост код неких својих рођака, да ли су му то били пријатељи или блиски рођаци није ми познато али знам да је ту дошао у госте.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Је ли он страдао тог дана 01. априла или можда касније или пре тога? Не знате?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Не, и он је настрадао 01. априла.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Да ли знате ви да ли је неко остао у селу после 01. априла кад су вас отерали? Да ли је било ко остао ту да је живео после током рата?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да, у нашем селу остали су само припадници једне мањине које ми зовемо Цигани и они су остали ту и онда за време тих догађања и бомбардовања рекли су нам кад је било густо они су побегли ту у оближњу шуму па кад је престало то вратили су се поново у село. Дакле, они су једини који су остали за то време у селу.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Којег сте ви дана се вратили у село?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је крајем јуна.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Да ли може да се сети датума?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Тренутно се не сећам датума. Јел мислите тачан датум кад смо се вратили?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Ако се сећаш.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Без сумње то је био крај јуна месеца, то сам већ изјавио.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Дакле, до краја јуна су ти посмртни остаци које сте ви затекли ту, били по селу?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да, да. Реч је о времену после повратка нашег након што смо се вратили.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Јел можете да се сетите колко је тих посмртних остатака било, мислим за колико личности, колико човека?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Ако не грешим ради се о броју око десетак људи а неки делови су касније пронађени у Пећком гробљу. А било је тих посмртних остатака и по нашем дворишту тамо јер то су пси разбацивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, да ли су то били делови тела или цела тела?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Не, не ради се о целим телима него о разним деловима тела, раме, рука, део ноге и тако даље.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Добро. Ко је покупио те делове тела да ли знате ви, ко је понео ради идентификације и то?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Ми смо били сигурни да су то остаци тела наших најближих и ми смо их покупили, ставили у џакове, ако се не варам још у једно буре, дакле, ми смо покупили те остатке.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: И касније су они опет откопани и идентификовани јел тако?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Када смо се вратили било је разних прича да су разна тела односно тих убијених људи бачени по бунарима, бачена на разним местима у другим селима, нешто сарањено у пећком гробљу и тако даље. Значи било је разних прича.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Да, али мене интересује јесу ли они пронађени у више места или по двориштима или на улици или где су пронађени ти делови тела?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Јел је реч о посмртним остацима ових људи које смо ми сахранили? Делови тела су се налазили на разним местима. Нешто поред кућа, нешто мало више, неко усред села и тако даље, на неколико локација.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, имао бих само пар питања. Чујем из публике... Поменули сте Бушати Уку, да ли знате каква је његова судбина?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: И он се налази међу онима који су убијени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бушати Бајрам да ли вам је рођак и шта је било с њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да, и он је убијен, рекао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бушати Гани и Бушати Ибер?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: То су преживели тај масакр, обојица су преживели тај масакр.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И реците ми само ово да ли је нека кућа тога дана спаљена из породице Бушати?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Колико се сећам тог тренутка кад смо изашли, дакле кад сам и ја изашао и кад смо пошли у правцу значи уз тај пут где су нас упутили, ја нисам приметио тог тренутка да гори нека кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Одбрана да ли има питања? Господине Бобот изволите.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Захваљујем адвокат Крсто Бобот. Само један детаљ. Рекли сте да сте кад сте добили информацију да војска улази у село да сте кренули са једном групом у правцу шуме. Да ли можете да кажете колико је људи са вама кренуло у шуму?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да, то је била поприлично велика група и ми смо ишли ту негде поред цамије, сад да ли са леве или са десне стране, али сећам се да смо прошли поред цамије и упутили се у правцу те шуме. Могу да поновим још једном да је то била поприлично велика гомила људи, односно велики број људи.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да ли је ваша идеја и жеља била да тим путем кроз шуму у ствари избегнете војску? Изађете из села без контакта са војском? Јел то био циљ?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: То је био јако да кажем тежак тренутак и ми смо предузели један такав корак мислећи да ћемо се лакше спасити и упутили се сви групно у правцу те шуме и разлог је стварно само страх да не паднемо у руке њихове.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да ли је неко у тој групи која је покушала да се пробије кроз шуму, да ли је неко био наоружан?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Јел мислите за све те припаднике односно људе који су били у тој групи јел мислите на то на Албанце?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да, да.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Не, не, нико.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да ли је неко кад сте заустављени од стране војске и упућени да се вратите ка селу да ли је неко ту у шуми убијен из те групе од стране војске?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Једно убиство се догодило мало даље од места где се цамија налази, ту је убијен мој стриц Адем.

АДВ.КРСТО БОБОТ: И само још једно питање. У тој групи која је кренула кроз шуму да ли су били само мушкарци или је било жена и деце у тој групи?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: То смо били сви заједно комплетно, како смо изашли из кућа и жене и деца и мушкарци и тако смо групно пошли у том правцу.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остали браниоци? Окривљени? Да ли ви имате још нешто да додате? Имате још нешто да додате?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Заборавио сам да изнесем и ово, када су нам рекли да се вратимо назад и како смо сишли низ тај путељак, ја сам видео тело Хамзаја, Џалит Хамзаја који је био потрбушке. Он је лежао и био је, њега сам приметио, и био је убијен на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том путу где сте пролазили?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Дакле, на путу када смо се вратили назад, ту је њихова кућа, капија која је била отворена и поред те капије приметио сам његово тело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде је оптужени Кастратовић који хоће да вас пита. Изволите.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан. Господине Бушати хтео бих само да питам, кажете да сте били са стрицем заједно у кући јел тако?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Колко је деце имао ваш стриц?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Он је био сам. Могу да кажем и његова супруга је била, ова која је сведочила преда мном, испред мене. А неки су побегли раније, изашли су ван Косова за Албанију и друга места.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо вас због тога што је ваша претходна стрина рекла да су тада у кући било њихово троје деце, да су они отишли са осталом групом, а да је она остала са мужем а ви кажете да они уопште нису били ту у селу, њихова деца.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Ја мислим да је реч, кад је она говорила реч је била о нама, за моју сестру и нас двојицу браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је она причала да сте ви били ту? А не њена деца?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Шта је она изјавила мени није познато, али ја знам да је била Ђулија, да је био њен супруг и да смо били ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били њени синови?

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Они раније су избегли, отишли за Албанију због тих ратних околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко питање господо немате? Још нешто да додате? Ја се вама захваљујем што сте дошли. Сада ће судска стража да вас отпрати до службе за помоћ и подршку сведоцима. Ми ћемо да позовемо Јахмуратај Кумрије. Не, завршићемо сведоке-оштећене па ћемо након тога паузу. Прво ћемо завршити ове сведоке.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Да ли ви мислите да је добро да ја покажем та документа које је издала судско-медицинска комисија у вези проналажења посмртних остатака мог оца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези проналаска у Батајници, ми то имамо. У вези проналаска у Батајници ми то имамо, а у сваком случају можете овде да предате у служби за помоћ и подршку сведоцима, и евентуално да видите са пуномоћником. Кажите.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Имам и фотографије његове одеће коју је тада имао и носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте да видим онда. Да ли режија може да нам да преко документ камере да видимо ово што је донео оштећени?

Да констатујемо да се прегледају документа са фотографијама које је добио оштећени о ексхумацији, обдукцији и извршеној ДНК експертизи и идентификацији за његовог оца БА03147Т.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ово ћемо да фотокопирамо у паузи, да здружимо овде спису. Ја се вама захваљујем.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: Могу ли још нешто да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК АЛБЕН БУШАТИ: У вези Ђуле која је рекла да су била још тројица деце. Сада сам се сетио. Мислим да на првом спрату те куће била је смештена породица Халичкај са троје малолетне деце, дакле, у тој кући где смо и ми били смештени тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Позваћемо Јахмуратај Кумрије. Господо док чекамо, изађите Сокић и Николић и вратите се док чекамо сведока. Ви можете да идете. Хвала. До тоалета изађите и вратите се одмах. Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, па ево ја се јављам из разлога из којих се претходно јавио колега Ђорђевић. Ја мислим да заиста сада већ поставити питање око валидности документације која се нама доставља и заиста ће се поставити на крају спорно питање ко је заиста лишен живота у том догађају у Љубенићу, значи ја овде имам списак наводно идентификованих посмртних остатака које смо добили, и сада када сте пустили на документ камеру овај документ који је донео оштећени запазио сам као ознаку БА 03-147Т.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05, 05 је ја мислим, није важно, можда је и 03, небитно, нисам запамтила.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, ако је то онда сам ја погрешно, али мени се чини да сам видео 03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, могуће.

АДВ. КРСТО БОБОТ: У овом списку под тим бројем се води Бушати Исуф, а у питању су документи колико сам схватио за Бушати Смаила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком списку, само ми кажите који списак читате?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Овај што смо добили од....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај списак. На који је указивао и колега Ђорђевић.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је нама тужилац значи први пут када смо примили тај списак ја сам и питала тужиоца шта је то што он нама то даје, шта је то да он то ако је то примио пола сата пре претреса зашто он то нама даје а да то није претходно проверио, то смо већ оно први пут смо то разјаснили.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, онда ето само примедбу схватите као приговор да се на основу овог списка не може утврђивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тај списак уопште не знамо порекло списка, ко је то проверавао, ко је правио тај списак, шта је то уопште, одакле ти подаци ту, то смо већ први пут рекли уопште, како то само онако се убацује ту у спис и спис је онда огроман. А сада чекамо да дође....

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ја сам најавио већ да имам обавезу да напустим претрес, замењиваће ме колега Шћепановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Шћепановић. Добар дан госпођо Јахмуратај, можете и да седите ако хоћете. Да ли ме чујете? Добро, ми смо Вас данас позвали као сведока и претходно ћемо узети Ваше личне податке, рећи ћете ми име Вашег оца, када сте и где рођени?

СВЕДОК КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да. Мој отац се зове Мехмет, Мехмет Морина, место рођења Раушић, општина Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте рођени?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Рођена сам 15.03.1960. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ваше занимање и Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Ја сам домаћица, а тренутно живим у Љубенићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да кажете све што знате, али можете да ускратите одговор на питање које би вас и вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да, разумела сам ваше упозорење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овог упозорења морам да вам кажем да имамо преводиоца, можете да седнете, можете да се служите својим материјим језиком и да је потребно да пре давања исказа положите заклетву. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Је ли треба да устанем или седећи. Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да ћу о свему што будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Упозорена, опоменута, након што је положила заклетву и упућена да у поступку може да се користи својим материјним језиком исказује:

Судимо за догађај који је у оптужници описан да се догодио 01. априла у селу Љубенић, рећи ћете ми да ли сте тада били у селу, ко је био са Вама, да ли сте тада имали децу, мужа, да ли је Вама неко од чланова породице настрадао и како се то десило? Описаћете ми ако памтите неког од људи ко је то урадио и претходно ћете да ми кажете шта је Вама Јахмуратај Кадри и Јахмуратај Мус и Јахмуратај Смаил?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Кадрија то је стриц мог супруга, Смаил Јахмуратај је супруг, а Мус Јахмуратај је мој свекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се догодило тога дана, да ли сте Ви били у Љубенићу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да, била сам у Љубенићу тога дана. Да, тога дана 01. априла око 7 сати дошла је моја свекрва и рекла „ајде устаните припреми децу јер је војска ушла у село“. Будили смо децу, обукли и изашли у двориште. Хтела би да додам још нешто, то вече смо спавали у једној кући мало више изнад села јер наша кућа је на уласку у селу јер када је село нападнуто 1998. године тада су дошли колима, ушли у двориште, малтретирали мушкарце, а деца су била малолетна 6 година је један имао, један 9 и они су се јако, јако уплашили. Из тог разлога ми смо са децом ишли тој кући мало више и тамо смо преспавали. Када смо изашли у двориште онда смо чули пуцњеве по селу, син је покушао да изађе на улицу, ја сам изашла да га вратими видеда сам распоређену војску на радним местима и приметила сам да велики број сељана су почели да изађу, а чула сам гласове тих припадника војске који су упутили овим људима „ајде пожурите, пожурите“. И када сам изашла тог тренутка да вратим сина приметио ме један војник и онда ја више нисам смела да се вратим, него сам одмах се прикључила тој колони, а путем нас је сустигао и супруг и онда он је преузео једног сина ухватио за руку и пошао је и он и тако смо ишли низ тог пута сеоског и онда смо приметили да су почели да раздвајају жене и мушкарце. И када смо стигли на то место где је почело раздвајање он је пустио дете, рекао му „ајде иди код мајке“ и он се прикључио тој гомили мушкараца мислећи да ће њих нешто питати и да ће њих након тога и пустити. Ту смо чекали док су пристигли и остали становници села и онда неко је издао наређење да жене и деца требају да настављају пут даље. Када смо изашли и пошли тако онда су почели неки да пуцају увис, вероватно да нас застрашују и тако смо пошли низ ту улицу и почело је раздвајање мушкараца и жена. Дошли су неки у камионима и они су сишли из тих камиона и чим смо изашли на главном путу у правцу Дечана онда смо чули рафале и тог тренутка учинило ми се да као кад гледамо неки филм и када неко тако пуца и ја сам претпоставила да ето нешто се

догодило, нешто су учинили. и како смо ишли путем ми смо стално гледали иза нас да ли и они су пошли иза нас или не, шта се са њиам догодило. Они су пустили тројицу да пођу и ми смо се понадали да ти пуцњи увис нису проузроковали ни ову смрт и да ће они убрзо да нам се прикључе. Тако смо наставили пут и жене, деца и старци пешице у правцу Албаније. Путем нас је стално пратио једно возило без регистарских таблица и он тако је ишао поред нас и понекад би давао гас а понекад би се зауставио и покушао да посматра, односно да види да ли има неког међу нама, када није приметио он је дао гас и продужио је пут даље. И када бисмо хтели путем негде да седнемо и да се одморимо, нису нам дозволили, само су нам рекли продужите даље иначе ћемо вас поубијати овде. Ту негде пре уласка у Ђаковицу већ је почео да пада мрак. Ноћу смо прошли кроз Ђаковицу, значи већ је био падао мрак. Пошто је био већ мрак када смо ушли у Ђаковицу, прошли смо кроз један део града где су приметили да су витрине, односно излози разних радњи били су поломљени и било је пуно тих стакала по путу, по улицама града. И полиција која је ноћ ту изашла они су наређивали да не смемо да продужимо пут даље јер прети опасност да нас неко стреља, односно убија, па су нам рекли ми морамо негде преноћити и тек сутрадан да наставимо пут. Стигли смо до једне зграде, да ли је то била нека земљорадничка задруга, да ли је то била нека продавница или да ли је то била нека школа, стварно није се могло знати шта је то било јер је била већ изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, да ли сте на крају отишли до Албаније или сте били ту на Косову?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Не, ишли смо ми за Албанију и стигли тамо, само ту ноћ смо ту провели, односно преспавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте се вратили у Љубенић?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Ми смо 02. јула стигли у Љубенић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Ваш муж, свекар и тако даље, да ли сте добили њихова тела, да ли сте их сахранили?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Посмртне остатке мог супруга донети су 2004. године из Батајнице и ми смо га сахранили 13. јула. И што је чудно његови посмртни остаци су стигли, а у изводу умрлих пише да су непознати узроци смрти, а о мом супругу нажалост ми још и дан данас не знамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваш супруг је Јахмуратај Смаил?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када је он рођен, његов датум и годину рођења?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Знам да је рођен 1965. године, али да ли је то јануара или фебруара месеца стварно не би знала да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде податак да је 1966. године рођен, зато Вас питам, али датум немамо?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Могу да Вам кажем да могуће је то јер стварно можда сам и заборавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли неког од тих војника ако су били војници можете да опишете које сте видели, посебно тог када кажете да је Ваш син истрчао да сте дошли за њим, какве су униформе биле.

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да. То су била лица у војним униформама, ја нисам смела да гледам у њиховом правцу, уплашила сам се због деце, чврсто сам држала децу да се не одвајају од мене и да им се не догоди нешто, тако да не би могла од страха, стварно нисам смела да их погледам боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли постављате одштетни захтев због смрти мужа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Госпођо судија људски живот нема цену, али с обзиром на оно што се догодило, јесте, тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ће питања прво да Вам поставља пуномоћник оштећених, затим тужилац и онда одбрана, господине Радоњићи изволите.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хвала председнице. Пуномоћник Радоњићи. Госпођо Јахмуратај Ви сте рекли да сте били, да сте становали у то време у једну кућу која је била горе и Ваша кућа да ли је запаљена или није?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Не, наша кућа у том тренутку није била изгорела, она је касније изгорела. Само ради безбедности због деце, деца су се плашила и због тога смо ми отишли у ту другу кућу тамо више наше куће.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А код кога сте становали, у кући које породице?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: У кући Авдила Морине.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Је ли вам он нешто у сродству или је само сељанин ту ваш?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Па као рођаци смо тако са очеве стране, даљи рођаци.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Рекли сте да сте видели када су силазили са неког камиона војници, какав је то био камион, је ли то био неки већи камион или мањи, када сте изашли, када сте хтели да идете тамо на путу Пећ-Ђаковица?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да, тако је.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Какав је био тај камион, је ли то био већи или мањи камион?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Војни камион у питању, било је доста војника унутра.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Је ли био велики?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Знате како господине, нисам могла да видим јасно, било је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радоњићи али ја исто не знам велики и мали камион, то уопште није јасно значи на пример да ли је имао ону војну цираду и тако нешто, иначе ово већи, мањи мислим и ја немам појма шта је то.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Рекли сте да су када сте већ кренули путем да идете и враћали се да видите да ли ће да пусте ваше мужеве и да су тројица били пуштени, хоћете нам рећи који су то тројица били ти људи?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да. Цемаил Хускај, само тренутак, Дервиш Цумај, чини ми се Амруш Укшинај, не знам тачно да ли се презива Укшинај или Морина јер су сви ови који су Морина су и Укшинај, тако да не знам тачно које презиме има тачно, али мислим да је Укшинај.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И још једно питање на крају, рекли сте да су Вас нека кола пратила успут док сте ишли, и да вам нису дали ни да се одморите, хоћете нам описати та кола каква су била?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Знате како господине, нисам гледала, не знам, од страха нисам видела не знам.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И још једно питање везано са тим, да ли знате да ли је било више или мање војника ту у та кола, односно је ли то било војно или полицијско возило?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Могу да кажем сада ако се ја добро сећам, ако нисам то заборавила, да је то приватно возило, да није полицијско. У међувремену он је уствари с времена на време био ту, значи није све време био поред нас, с времена на време се појављивао.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Је ли било више лица у та кола или само једно лице?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Не, не, возило је било пуно, значи 4 лица су била у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли заменик тужиоца има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рећи ћете нам да ли знате шта се догодило са Јахмуратај Садиком и Шабаном?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Рањени су, били су рањени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са Авдил Морином?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Он је дошао, Авдил Морина је дошао са нама у Албанију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Морина Цун и Морина Риза?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Они су остали тамо, тела су стигла из Батајнице и сахрањени су у селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И за Цуна и за Ризу?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да, да, за обојицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли Вам је неко у селу тражио документа лична?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Мислите мени лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вама и другима да ли су, да ли Вам је неко у селу тражио документа?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Не знам зашто, не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте имали документа када сте прешли у Албанију?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Имали смо личне карте, али су их узели, одузели су нам на граници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је одузео?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Пре него што смо стигли на саму границу зауставила нас је војска и натерала да се вратимо километар назад, ту смо били на једној ливади, рекли су нам да седнемо и да се одморимо. Када смо сели, рекли су нам све што имате, сва документа која носите са собом, личне карте, изводе, књижице, све да нам предате, ако не желите да вас сад контролишемо. Ми смо узели личне карте, ја лично сам имала личну карту и сертификат, односно изводе за моју децу, и ја и моја свекрва смо дале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта су они урадили са тим документима?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је нека кућа породице Јахмуратај тога дана спаљена?

СВЕДОК ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: 01. априла да, изгореле су куће, наша кућа и кућа Шабана Јахмуратаја, да, оне су изгореле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су изгореле куће Екрема и Исе Јахмуратај?

ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Да, Иса је Шабанов син, а Екрем је мој девер, значи ми смо били у заједници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ради се о истој кући, је ли тако, о истим кућама? То су значи две куће у ствари, Шабанова кућа и Ваша кућа?

ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Знате како, моја кућа и Екремова кућа то је једна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је две куће.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Сведокиња је рекла „моја кућа и Екремова кућа је једно, а за ону другу није ништа рекла“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су живели у истој кући, пошто тужилац утврђује број кућа зато он то пита, знате, то су више тих домаћинстава али у једном објекту, је ли тако, Ви утврђујете број објеката, број објеката који је изгорео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сам разумео кад је преводилац рекла...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, шта Вас пита, број објеката утврђујемо, број кућа, па нам онда кажете у породици Јахмуратај колико је било, две куће или више кућа?

ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: За Јахмуратаја, значи две куће су изгореле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две куће, е то је то. Да ли одбрана има питања? Окривљени? Да ли Ви имате још нешто да додате?

ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Имам још нешто, 14 година тражим тело мог супруга, био је тамо заједно са свима њима, ништа се не зна, његова судбина се јошувек не зна. Деца су одрасла без оца, ни гроб му не знају, не знају да ли је негде жив, знамо да је то немогуће али чак ни то не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли је тело Вашег супруга пронађено на Батајници?

ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? И Ви у том смислу јошувек чекате и надате се да је жив, је ли тако?

ОШТЕЋЕНА КУМРИЈЕ ЈАХМУРАТАЈ: Кажу да нада последња умире, али не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално. Хвала Вам што сте дошли, можете да идете, отпратиће Вас стража у Службу за помоћ и подршку сведоцима и ми ћемо за овим да направимо паузу од 15 минута. Имамо после још једног сведока. Изволите господине Поповићу. Изађите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, дотична дама је изјавом једном у вези куће, спаљене њене на питање претходно Ваше она је рекла да је кућа спаљена касније, а сад каже да је спаљена 01. па ми није јасно то, ништа више. Зато не излазим него само сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано, снимљено па ћемо видети. Тужилац и није питао када него је питао које су куће све спаљене па смо онда утврђивали, он је иначе ту написао више кућа, чини ми се, а можда и грешим, не знам, он ће тек сам да среди.

За овим суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видимо се у 12:25 часова.

Јошувек нема тужиоца, као што сте видели и сами стојимо овде испред врата и чекамо заменика тужиоца за ратне злочине Драгољуба Станковића који управо приступа у судницу. Кажите тужиоче, нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се што касним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И окривљени и браниоци.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у 12:51 часова претрес настави након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да позовемо још последњег сведока који је данас предвиђен Кордин Чедомир.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОНИЋИ: Председнице извините, пре него што почнемо с овим, овај дечко што је био саслушан малопре, овај Албанац Бушати ми је дао пасош и личну карту за његовог оца и каже да је исто и он нашао ту на том месту где је извршено то дело, па бих ја предложио да се ово фотокопира и да се приложи као доказ тамо. У сваком случају оно би било од битног значаја од његовог датума рођења и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приказаћемо после преко документ камере. Дајте да прикажемо преко документ камере док чекамо сведока. Хвала.

Преко документ камере приказује се лична карта за Бушати Јусуфа коју прилаже пуномоћник оштећених као и пасош, а за које је оштећени Албен

Кушати рекао да их је пронашао на лицу места и исти ће се фотокопирати и здружити спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да сачекате мало да покажемо ово преко документ камере. Ово је та значи лична карта број 136920 а датум рођења за Смаила Бушатија је 11.07.1937. године, село Љубенић и ова друга страна, пасош, исто Бушати Смаил. Да видимо прву страну само да прочитамо број, матични број је 1207937930027 и окрените прву страну да прочитамо број пасоша К387285. Ето то је то, па ћемо то фотокопирати и оставити у спис. Кажите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Везано за ову путну исправу пасоша, видимо да пише Социјалистичка Федеративна Република Југославије, значи да је издат пасош до 1989. или 1990. године, па не знамо када је издат пасош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледамо сад да ли се види?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па да да ли се види, ево из ког разлога када је издат пасош. Значи, питање је да ли је пасош био неважећи и да ли се налазио на неком другом месту, можда није ту испао на том месту, можда је био у кући па је уз личну карту остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирана ова Ваша примедба. И ћемо ово фотокопирати, враћамо пуномоћнику, а овде пред судом је Кордин Чедомир. Ми смо Вас овде позвали као сведока и узећемо прво Ваше личне податке. Реците ми име Вашег оца и када сте и где рођени?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Име оца Владимир, рођен 12. фебруара 1954. године у Српском Итебеу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: У Зрењанину, др Зорана Каменковића 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваше занимање?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Лекар ортопед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да кажете све што знате, али можете да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре давања исказа полаже се заклетва, па молим Вас прочитајте наглас ту заклетву, не морате да устајете али прочитајте само наглас.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми као прво да ли познајете неког од окривљених осим Булатовић Дејана, Топлица Миладиновић, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богичевић Бобан, Момић Ранко, Мишић Синиша, Николић Милојко,

Сокић Абдулах, Вељко Корићанин, Кастратовић Славиша, Брновић Радослав, Богићевић Бобан. Да ли познајете неког осим Булатовић Дејана који је предложио да Вас данас позовем?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Мислим Миладиновић Топлицу да знам. Пазите, ја сам у Пећи боравио по радном задатку по одлуци министра здравља Лепосаве Милићевић као лекар специјалиста ортопед од 01. маја до 16. маја 1992. године. Тамо сам радио као лекар ортопед, сам сам био доктор у болници заједно са још једним Зрењанинцем Гораном Латовљевим. Ту је била смештена у болници болничар, тј. једна велика чета, у контакту сам био са рањеницима, са цивилима из Пећи преосталог живља које сам исто лечио. У самој Пећи било је људи као нека градска стража која нас је овако чувала пошто смо нас два лекара само било, остали лекари су били троје или четворица су били из Пећи, тако да смо ми делом или делимично спавали, пребивали у хотелу, а делом у болници, тако кад би се десио напад на пример на Кошаре ту је било стотинак рањених или то је 02, 03. маја Савине Воде после Ђурђевог дана исто пуно је било рањених. Тамо сам био у контакту са болничарима и особљем, не особљем, житељима Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи од 01. до 16. маја?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15 дана сте били?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: 15 дана јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кошаре су биле 02, 03. маја?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Савине Воде?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Савине Воде су после Ђурђевог дана, не могу тачно да се сетим, али пошто ми је Ђурђевдан светац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Ђурђевдана?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да, па 6. маја Ђурђевдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога Савине Воде?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да, после тога, не могу да се сетим, нису били спорадично, нагазне mine и спорадична пуцњава, пар рањених од снајпера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почели сте од тога како познајете Миладиновић Топлицу па сте дошли до овога али нам нисте рекли откуд њега познајете?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Ја сам у слободно време шалили смо се испред, како се зове, болнице да ми треба за успомену јер је свако хтео да понесе нешто са Косова, па пошто ја нисам љубитељ оружја ватреног, ја сам увек тражио један нож, велики нож, тако да ми је Милојица или Мица из Ниша који је био задужен за прикупљање оружја од рањених или погинулих па је у једној просторији у болници ту до моје собе тамо скупљао оружје ватрено, бомбе и ово пре операције, пре него што га донесу пацијента у операциону салу, тако да ми је он обезбедио и рекао набавиће и чини ми се да је тамо после Ђурђевог дана, сад тачно датуме 14 година има, ја се извињавам, не могу да се сећам, чини ми се да је тамо 10, 09, 10, 11, 08. да ли ми је Топлица донео сабљу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Топлица? Питање је било увод у то да ли сте у сродству или у завади али колико ја разумем Ви сте били у добрим односима са Топлицом?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Знате шта, ја ни са ким нисам у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Топлица шта је био тад у то време?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: У то време тек страже су давали по граду Пећи и он је био један од стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлица Миладиновић је био стражар?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто је предложио Дејан Булатовић и његова одбрана да Вас позовемо данас ја ћу пустити њима да Вас испитује. Изволите.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Бранилац окривљеног Булатовић Дејана. Рекли сте да сте од 01. маја до 16. маја 1999. године били у Пећи. Мене занима да ли можете да определите и рекли сте такође у Вашој изјави да Вам је Ђурђевдан, огром случаја и мени 6. маја слава, значи у том периоду тих 15 дана кад сте први пут видели, кад сте упознали Булатовић Дејана, знам да не можете тачно рећи датум, али пре Ђурђевдана, после рецимо?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Чини ми се пре Ђурђевдана, а да сам добио ту сабљу после Ђурђевог дана.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Како сте упознали Булатовић Дејана?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па испред болнице или испред хотела, не могу тачно да се сетим, пошто су нас они некад пратили како се прошетамо до Пећке патријаршије и оно давали нам овако логистичку неку подршку и да се не изгубимо као водичи.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Да ли је Булатовић Дејан долазио код Вас у болницу због евентуално некаквих здравствених проблема које је имао?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: То не могу тачно да се сетим. Књиге смо водили.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Извините, а где су Вам књиге?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Протокол болесника, па остале су у болници, остао је колега Стијовић родом у Пећи, он је хирург био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Остао ми је чак и факсимил јер смо се на брзину спаковали тако да је мој факсимил с којим сам радио и оверавао умрлице и отпусне листе и он је остао тамо.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Реците ми колико сте често виђали Булатовића, рекли сте да сте ту од ових мештана у Пећи да су некакве страже као постојале и да су Вас они чували. Јел' Булатовић био део тога?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Колико се сећам био је.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Па то мислим за тих 15 дана јел' он то лице, мислим претпостављам да је ту више лица било са Вама, јел' он један од тих лица које Вас је чувало?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Чини ми се да јесте, давно је било, стварно не могу да.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли оптужени има питања? Изволите. Хоћете да ми кажете а по чему баш Булатовић и Топлицу Миладиновића а никог од ових других не познајете, по чему сте упознали Булатовића?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Не, кад бих видео можда бих препознао још неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему познајете Булатовића, је ли сте с њим били нешто посебно ближи, зашто баш њега, разумете?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Био сам с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С њим заједно?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Зато што је он и њих двојица су били са Милојицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај други?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Милојица, не могу да се сетим, ја сам га звао Мица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете он и још двојица су били са тим Милоицом, који су ти други који су били?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Ове што сте набројали вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлица?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлица Миладиновић?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Топлица Миладиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је био са Милојицом?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Булатовић? Добро. Је ли то овај Булатовић?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Изволите Булатовићу?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Поштована председавајућа, видите могуће да се побунио можда у предмету пише да је предмет се води од Топлице Миладиновића и осталих, е сад доктор да је пермутовао, највероватније да се збунио, сад не знам како то, али мене је доктор лечио ногу и од мене је добио тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, је ли имате Ви питања за доктора, за сведока, Ви сте га предложили? Да ли имате питања? Изволите.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да. Докторе, Ви се највероватније сећате моје повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питајте, не можете тако да питате, не можете тако да питате „Ви се највероватније сећате“, „да ли се сећате“.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да ли се сећате моје повреде десне потколенице коју сам имао отеклину упала вене што је била и то и то је морало да се ради хируршким путем и онда смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово питање само морам да констатујем да ово није основно испитивање уопште.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добро, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли се сећате овог човека и видите шта Вам прича да је био болестан?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па овако по лику се сећам, само мислим да је нешто крупнији био, ја сам био ситнији, он је био крупнији, мислим да је. Ја мислим да је имао повређену потколеницу неку. Сад не могу све да се сетим, мислим да је нешто било да се често превијао, да је неки гној био, ако је то, чини ми се да је имао ожиљак, ако је имао ожиљак онда је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако је имао ожиљак?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Ако је имао ожиљак на нози онда сам њега лечио, овако чини ми се мало је сад остарио.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Прошло је година доста.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: 14 година, крупнији је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Мислим да је и шећераш, нешто да је.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Глупо је да показујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да показујете за сада. Молим Вас да ли имате питања за сведока, довели сте га овде да га испитате?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да ли се сећате докторе да је после тога уследила, после интервенције коју сте радили фактички на живо, пошто је дошла велика група рањених и фактички сте на живо радили, резали и цедили те, како се зове то тромове те, шта сам примао неке инекције мале црвене у стомаку, то је за разбијање тромбова и после тога је уследило да ли сте ми стављали гипс, у ствари лонгету, не гипс него лонгету да носим неких можда 15 дана, 2 недеље, шта ли? После тога те Ваше то сте ми рекли стављање лонгете на нози, да ли је то Ваша уобичајена пракса да се тако ради да објасните људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте питали да објасни како се то иначе лечи па и некако али ово. Да ли се сећате ово што Вам он прича или не?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Сећам се да нормално тако ратна доктрина, не даје се анестетик у загађену и у околини загађене ране да се не би инфекција проширила. Тачно је да се ради чишћење ране, тоалета, дезинфекција колико може, дају се те „хепарин“ инекције против згрушавања крви. Тачно је исто да се стави то лонгета, зависи од положаја, зависи од локалитета повреде да'л потколено или натколено лонгета, вероватно кажем уколико има, мислим тај протокол то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о протоколу о лечењу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: То је протокол лечење пошто сам ја завршио овде школу резервне официре и радио сам у војној хитној ја то примењујем без обзира што сам после од а и тамо чини ми се да сам имао највећи чин од лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, тамо у Пећи?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: У Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то причате иначе како се лечи, а да ли се сећате шта је било окривљеном у које време и шта сте предузели од тих мера?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Не могу тачно да се сетим, ако кажем да је то било кад је било пуно рањеника онда је то било вероватно после 06. маја, значи после Ђурђевог дана и онда на Савиним Водама је било доста повређених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се сећате њега конкретно, разумете, шта је њему било?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Чини ми се цењени суде и остали да ми је познат човек али прошло је 14 година, чини ми се да је био крупнији, кажем 14 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате онога на који начин сте га лечили, да ли сте га уопште лечили и то је то? Нисам чула.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Нисам ни ја чуо питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли сте га лечили и на који начин?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Чини ми се да јесам да сам га лечио. Не могу са сигурношћу тврдити јер је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то везујете за неки од ових догађаја те Кошаре или Савине Воде или тако нешто?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Може, то је значи после Ђурђевог дана је било, е сад не могу тачно да се сетим датума јер кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад какве то везе има са сабљом коју сте добили?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Пошто је човек долазио и на то превијање и ово вероватно и захвалност имао је ту сабљу пошто је из Пећи, а чуо је од овог оружара да ја желим тако неки велики нож, баш тим речима, тако велики нож. Он ми је донео од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад овај човек, Милојица или Топлица?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај човек, Милојица или Топлица?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па овај човек ја мислим да је то Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није Топлица.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Не, како се зове Дамјановић. Или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он се зове Дејан Булатовић.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Дејан Булатовић, не могу да се сетим имена. Дејан Булатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још неко питање?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Само да кажете докторе то само како је било и шта је било и да сте ми стварно сам носио у том периоду лонгету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аман ако човек не може да се сети.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па поштована судија ту постоји ожиљак и све, мислим није, ја сам Вам то онда и рекао ако се сећате да је било у периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада док он није одговорио да одговарате.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добро, добро, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ево каже Вам.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па чини ми се хиљаду посто не могу да тврдим човека сада што га више гледам потсећа ме на човека што ми је дао сабљу, е сад да вам кажем 14 година је прошло да ли је Дамјановић, да ли је Топаловић,

имена баш стварно се не сећам. Пазите нисмо били интимни знате тих 15 дана, тог 8. или ког 48 сати сам био у болници нисам спавао, тако да вероватно.....

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08. маја?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Оперисао сам, на крају 60 руку сам ампутирао и ногу, тако да је некад перио био да га видим, а некад али чини ми се кажем могао би да погледам ако има ожиљак и сада када га више гледам да је био пуначкији, добро то је и 14 година прошло да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате још неко питање?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: А имена стварно се извињавам не знам, Топлица, ово, Дамјановић, то не могу, знам Милојица, Топлица и ово, сад баш како који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: председавајућа ако дозволите ја би показао ожиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да показујете ожиљак уопште сада немојте да показујете ожиљак, значи ако имамо вештака онда ћете вештаку да показујете ожиљак, немојте нама да показујете ожиљак. Молим Вас.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Извините молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, него само ја не знам уопште да гледам ожиљак. Хоћете молим Вас да се окренете и да погледате тамо да ли познајете још неког међу овим окривљенима који седе? Немојте да машете, Николић Милојко маше.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете оптужени Миладиновићу да устанете, ево да погледате да ли познајете овог човека, окрените се.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? То је Топлица Миладиновић.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Не знам, знате време је прошло, 14 година, не могу са сигурношћу да кажем, овог се сећам нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још неко питање? Вратите се на место. Хоћете да ми кажете ако се носи лонгета код случаја упале вена каква је то лонгета и како човек онда може да се креће? Да ли може да се креће или не? Да ли му је то забрањено?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Забрањено је не кретање, него забрањен је ослонац на ту повређену ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Може уз помоћ штака или других ортопедских помагала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико протокол налаже да се та рана често превија?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да се превија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па зависи од прљавштине, прво свакодневно, а после кад већ почну гранулације, то је зарашћивање ране, онда може и на други – трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико је обично, просечно време излечења?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Око две до три недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се носи лонгета од те две-три недеље?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: 14-16 дана, тако, око две недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменусте после Ћурђевадана, откуд знате да је то баш било тада после Ћурђевог дана и шта је ту било?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Зато што је за Ћурђевдан нисам добио сабљу и за Ћурђевдан сам био, пошто ми је то крсна слава, био сам у Пећку патријаршију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете „иза Ћурђевог дана“ јел то значи да сте иза Ћурђевог дана добили сабљу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има питања? Сокић, не, прво Крсто Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Само једно питање. То лице које вам је дало сабљу је ли имао неки чин или је био обичан војник?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Колико се ја сећам то они нису припадали војној организацији војсци и ово, то је као месна стража била.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Значи то су, јесу ли били у цивилним оделима или?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: У цивилним оделима.

АДВ. КРСТО БОБОТ: А то значи лице које вам је дало сабљу је било у цивилном оделу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: У цивилном оделу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко још од бранилаца? Окривљени Сокић? Не, нисте хтели. А овај овде окривљени који вас је питао је ли он био у униформи или у цивилном оделу?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: У цивилном сви су били, можда неки део, пазите и сад можете по граду видите да овде има продаје се то по пијаци оно у Сомбору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не причамо сада после 15 година по граду у Београду, него причамо тамо у Пећи у време бомбардовања.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: И ја сам имо кошуљу, некад обучем кошуљу, мада нисам био задужен, тако да су скоро сви били махом сви били без униформе, ако је неко узео, не знам, капу или мого је, али нису били под униформом од главе до пете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још има питања од окривљених? Не. Да ли ви имате још нешто да додате?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Жао ме је, хтео сам да помогнем, е сад да ли сам помого, колико сам помого, то је прошло временски период. Дотични, опет не знам име, ми је објаснио сабљу од куће да ми је дао, тога сам се сетио, значи из своје куће ми је дао сабљу. Немам шта друго да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте дошли? Да ли тражите трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Колима сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима сте дошли, и колики су вам трошкови?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па не знам колико је карта путна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове у висини аутобуске карте?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја имам овде, или је 911,00 или 1.220,00 динара.

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тражите?

СВЕДОК ЧЕДОМИР КОРДИН: Па суд нек одреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи на име доласка из Зрењанина у висини аутобуске карте, с тим што наводи да је дошао аутомобилом, па када му суд предочава да су трошкови, односно цена аутобуске карте 911,00 или 1.220,00 динара он предлаже да то буде по томе колико суд одмери, па ћемо онда овде наћи једну средину, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку на руке исплати 1.100,00 динара на име трошкова за данашњи долазак.

Хвала вам што сте дошли, сада можете да идете. Судска стража ће да вас отпрати.

Ми ћемо данас завршити, а сутра уместо три сведока имамо два путем видео линка јер се у међувремену, ја не знам шта се догодило да ли један од сведока односно оштећених неће да дође или му здравствено стање то не допушта, то ћемо видети сутра према извештају. Ја вас молим да за сутра уколико имате неке предлоге да то припремите да бисмо могли да одлучујемо и такође да сутра погледамо ове доказе које суд треба да прочита, неке у јавном, неке у делу претреса са кога је искључена јавност.

За четвртак сведока нема и то је отприлике то. Молим вас припремите предлоге да бисмо имали времена да одлучујемо ако још је нешто остало за одлучивање.

Не знамо, зависи колико сутра будемо урадили, нема сведока. За сада кажем вам завршавамо са сведоцима сутра, остају докази за читање у јавном и нејавном делу, ја сам вам списак дала и упутила вас да можемо да констатујемо да је то прочитано, тог заиста има пуно бар оног што је у овом јавном делу претреса па ћемо то сутра видети, остају још евентуално неки ваши предлози за

сутра о којима евентуално можемо да одлучујемо за четвртак или петак и тако даље, то ћемо се већ договорити.

Главни претрес је данас завршен, а наставиће се сутра 25.09. у 09:30 у судници број 2 овог суда.

Довршено у 13:23.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА